

[H. C. Hansen.]

hvilke tanker regeringen omgås med i relation til disse forslag om Marshallmidlernes anvendelse. Det ville for den kommende udvalgsdrøftelse være af væsentlig betydning at høre en betragtning herom.

Det er de bemærkninger, jeg gerne har villet gøre i anledning af de forelagte lovforslag. Mit parti deltager gerne i et udvalg i en saglig forhandling om de fremsatte lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Når jeg har bedt om ordet på dette usædvanlige tidspunkt af denne første behandling, er det i anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde i indledningen til sin tale om den ledende artikel, som „Nationaltidende“ bringer i dag. Jeg takker iøvrigt det ærede medlem for, at han har givet de konservative ministre, som jeg er talsmand for ved denne lejlighed, anledning til at sige, at denne ledende artikel er skrevet for bladets egen regning. Det konservative folkeparti deler ikke den opfattelse, der kommer til udtryk heri. De forslag, der foreligger til behandling her, er regeringens forslag, og intet enkelt medlem af regeringen har noget særligt ansvar, som overskygger noget andet regeringsmedlems ansvar i denne sag.

Uanset fra hvilken side forsøg måtte blive gjort på at forringe samarbejdet indenfor den nuværende regering eller på at udsprede tvivl om loyaliteten mellem regeringens medlemmer, vil de konservative ministre såvel som alle regeringens andre medlemmer, når lejlighed gives dertil, tage skarpt afstand derfra.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg takker den højtærede minister for hans bemærkninger i anledning af mit citat af „Nationaltidende“. Det er jo ganske rart at få et sådant spørgsmål på det rene allerede i starten, og jeg går ud fra, at presseløgen med megen interesse har noteret sig dette ordskifte.

Himmelstrup: Det er en lidt ejendommelig form for en første behandling af et sagligt lovforslag som dette, at den socialdemokratiske ordfører drager en artikel, som i dag skal stå i et københavnsk dagblad, frem på en måde, som giver anledning til rent politiske bemærkninger om samarbejdet indenfor den nuværende regering. Jeg må tilstå, at jeg har ikke læst den artikel i „Nationaltidende“, som jeg forstår har overskriften: „Dansen omkring guldkalven“, og som vel

efter det referat, det ærede medlem hr. H. C. Hansen gav, må forstås på den måde, at „Nationaltidende“ foreslår regeringen at sabotere den lovgivning, der her er tale om, d. v. s. den pengeudpumpning, som unægtelig finder sted i et vist omfang ved denne lov. Jeg går ud fra, at tankegangen i den omtalte artikel er den, at de penge, der er tale om her, Marshallhjælpens gavesektor, ikke skal bruges til de formål, som det for halvdelens vedkommende foreslås i det her foreliggende lovforslag, men at de alene skal bruges i pengesaneringsøjemed. Jeg er i og for sig ikke fremmed for den tanke, at det ville være rigtigt. Allerede ved behandlingen af lovforslaget i 1950 om den første udlodning af Marshallhjælpen gjorde jeg en bemærkning om, at det ville være rigtigst, om man anvendte den storstilede gave, som Danmark her har fået af De Forenede Stater, i pengesaneringsøjemed. Da forslagene om at anvende en del af disse midler til mejerirationalisering eller sammenlægning af mejerier var til behandling, mente partiet venstre, at det var rigtigst, at dette pengebeløb blev anvendt i pengesaneringsøjemed. Når vi alligevel gik med til lovforslaget om den første udlodning, og når vi også hilser det her foreliggende lovforslag med glæde, er det, fordi man anlægger det samme synspunkt, som har været vort udgangspunkt, nemlig at hovedparten bliver anvendt direkte i pengesaneringsøjemed, og at den del, der pumpes ud i form af lån til erhvervslivet, ifølge lovforslaget kun skal gøre, om jeg så må sige, en enkelt omgang, og at det, der kommer tilbage, og det er hovedparten — jeg er naturligvis klar over, at de beløb der anvendes til teknisk-videnskabelig forskning, og de beløb, der anvendes efter § 4 til militære formål, ikke vil komme tilbage, ikke til sin tid vil kunne afskrives på statens gæld til nationalbanken —, netop skal anvendes til dette formål, pengesanereringen; og det er dog den aldeles overvejende del, der allerede nu bliver anvendt på denne måde. Hvis vi ser på den første udlodning, som fandt sted ifølge lovene af maj 1950, der jo drejede sig om en udlodning af, skal vi sige 800—900 mill. kr., var forholdet jo det, at der heraf straks blev afskrevet over 600 mill. kr. De resterende 200 mill. kr. bliver afskrevet, når de til sin tid, i løbet af nogle år, vender tilbage i form af afdrag på de lån, som er givet, endog forøget med renterne.

Ved det foreliggende lovforslag drejer det sig om en udlodning af ca. 600 mill. kr., hvoraf halvdel skal afskrives allerede nu, og den anden halvdel skal an-